

No. 3290 – 16.1.2014.

Коментари

У какву се то ЕУ запутила Србија

После невиђеног „килављења“ одређен је и дан за отпочињање преговора о приступању Србије мрзоволној и скоро банкротираној ЕУ. Ствара се утисак да после „преговора“ следи приступање ЕУ. Биће то наставак диктата, а мало преговора. Свака земља чланица ЕУ понаособ може да мрцвари Србију не само за почетак, већ и за закључење сваког од 35 поглавља (35 поглавља x 28 земаља чланица x 2 - отпочињање и закључење преговора = 1960). Толико пута могу да се блокирају преговори са Србијом на неодређено време. Ако се томе дода да свака земља ЕУ мора да ратификује споразум о приступању Србије ЕУ, неке и на националном референдуму, краја том путу нема.

У какву се то ЕУ запутила Србија? ЕУ се преобразила у групу у којој нико није срећан и задовољан изузев врхушке у Бриселу. Британија је на добром путу да напусти ЕУ, а то може да подстакне скандинавске земље да је следе. Исланд је већ окренуо леђа ЕУ, а Украјина је нашла примамљивији аранжман са Русијом.

Обећање грађанима земаља еврозоне било је да ће заједнички новац бити чврст као немачка марка, да ће постојати дисциплина у јавној потрошњи, да ће то убрзати раст привреде и повећати благостање становништва, да ће се продубити интеграција између земаља ЕУ... И шта се десило? Уместо да спаја земље, заједнички новац их раздваја на север и узаврели југ. Половина младих у Грчкој и Шпанији је без посла и без изгледа да га нађе. Те земље су на ивици друштвене провалије, а приближава им се Италија, а за њом и Француска. У поређењу са обећањима, еврозона је проузроковала економску катастрофу. Излаз је или у распаду еврозоне, или у још већој федерализацији ЕУ (за то нема апетита) или у бауљању кроз постојећу маглу која повећава цену распада у будућности.

Србија од овакве ЕУ може да очекује само притисак и уцене: још формалније признавање независности Косова, прекрајање остатка Србије и затомљење РС. Шта се добија заузврат? Ако је судити по искуствима суседних земаља, то је још већа незапосленост, повећање увоза и вртоглаво задужење у иностранству и поред извесне помоћи из буџета ЕУ. Безглаво срљање у овакву ЕУ је као жеља за приступањем СФРЈ 1988. Највећи добитници од таквог срљања су званичници ЕУ. Приступање таквој ЕУ је улазак у кабину трећег разреда на Титанику. На крају испада да смо се беспотребно излагали нежељеном трошку и гужвама и да смо цабе мењали онако лепе таблице на возилима.

Мирослав Н. Јовановић, редовни члан Матице српске у Новом Саду